

Naringül NADİR

Yazıçı ömrü**Xalq yazıçısı Anara**

Ehey yazıçı,
Sən kitabsan,
Cild-cild dəyişirsən.
Sözə and içirəm,
sən əbədisən.
Sən yorğun dəvə sarvanı,
Ağır-ağır qumluqda yol gedirsən.
Sən bütün səhraların dilini bilirsən.
İlgim kimisən,
Tez-tez gözdən itirsən.
Sən səhra adamlarının tapındığı
Əlamət kimisən.
Bütün inanclara düz gəlirsən.
Bütün inanclarda dirisən.

Bütün obrazlarda
Sən varsan...
Sən izdihamsan,
Adam izdihamı...
Sənin ömrün
Söz ömrüdür yığın-yığın.
Sətir-sətir.
Səpələnmiş vərəq ömrü,
Darmadağın...

Ehey yazıçı,
Unutdunmu dünyanı?
Bəs sənin ömrün hanı?
At bütün obrazları,
Bir obrazda yaşayaq.
Gəl, bu ömrü daşıyaq.

Ehey yazıçı,
Hamı çıxıb getdi
Sənin səhra ömründən.
Bir ovuc su ver,
İçim əllərindən...

Bir az sən

Tanrı səpən dənə gəldik
Beşikdən tələyəcən.
Ehsan süfrəsi açdım
Bir az ümid, bir az sən...

Günlərim qutu ömrə
Nəzir kimi salınır.
Üçbucaq arzularım
Dua kimi alınır.

Payız yaxasın cırrı
Yarpaq-yarpaq sökülür.
Çırpıdınca günlərimi
Xatirələr tökülür.

Sənə nə ümid verim
Bu sıxlıq, bahalıqda?
Əriyib yoxa çıxır
Ömür də aralıqda.

Qarşından sərt qış gəlir,
Payıza ümid qurut.
Qayıtmağa bilet al,
Sonra yolları unut...

Qarışqalar islanı

Tanrı tək məni vurub,
Deyəsən, bu havada,
Sən evcik ürəyimdə,
Quşlar isti yuvada.

Hər gecə şimşək çaxır,
Hər gün yağışlar yağır.
Göyün tavanı damır
Bəs göyü kim saxlayır?

Küçələrdə dolaşır,
Çətir-çətir adamlar.
Güzgü gölməçələyə
Tərs əkilib ağaclar.

Bu yağışda, əzizim,
Düşürəmmi yadına?
Ömür quş kimi uçur
İp bağla qanadına.

Dünya yağışla dolu
Bir quyuya sallanır.
Yağır yağsın, cəhənnəm
Qarışqalar islanı...

Ayrılaq

Dünya sınaq dünyasıdır,
Gəl, biz də belə ayrılaq.
Ayrılıq yetim qalmasın,
Verək əl-ələ ayrılaq.

Yollarımız ki tən deyil,
Qədər bizdən ötən deyil,
Ayrılıq ki, vətən deyil,
Gəl, gülə-gülə ayrılaq.

Qəlbim tənha yer kürəsi,
Tanrının da yox kimsəsi,
Daha nə qalıb böləsi?
Gəl, bilə-bilə ayrılaq.

Dönüb bir az uşaq olaq,
Bu dünyanı oyun sayaq,
Bəlkə gizlənpaç oynayaq,
Gəl, elə-belə ayrılaq.

Gedən ürəkdir köç deyil,
Qanadları var quş deyil,
Onsuz da bizlik iş deyil
Düşməyə dilə ayrılaq.

Ac pişik kimi...

Ac pişik
Dünən yemək yediyi
Qapını çıraqqlayır.
Caynağında ümid var.
Sərsəri ağılında
O qapı yem yeridir.
Dünənki xoşbəxtliyi diridir.

İnsan da belədir
Dünənki xoşbəxtliyi öldürməz...

Qapı dalındakı
O ac pişik kimi
Beynimi sıxmışam
Xoşbəxtliyə...